

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/09 Le.T

in de klacht nr. 2002.2140 (056.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

De tussenpersoon heeft in het kader van een echtscheiding aan de (ex)vrouw van klager, hierna: de vrouw, een overzicht verstrekt van de lopende verzekeringen ten name van klager.

De klacht

De tussenpersoon heeft zonder toestemming van klager een overzicht van lopende verzekeringen van klager gestuurd aan de advocaat van de vrouw. Dit blijkt uit een fax van 18 juni 2001 van de advocaat van de vrouw aan de advocaat van klager. In een concept convenant dat klager ontving en dat door de advocaat van de vrouw is opgesteld, is de waarde vermeld van een (niet aan de hypotheek gekoppelde) levensverzekering. Klager heeft de waarde van deze verzekering nooit opgevraagd en een verzoek daartoe heeft hem ook nooit bereikt. De tussenpersoon heeft de waarde van deze verzekering zonder toestemming van klager bij de verzekeraar opgevraagd. Bovendien heeft de tussenpersoon, eveneens zonder toestemming van klager, het saldo van spaarrekeningen bij Spaarbeleg opgevraagd. De tussenpersoon heeft in zijn brief aan Spaarbeleg voorgewend dat klager toestemming daarvoor had gegeven en dat de in die brief vermelde advocaat, de advocaat van klager was. Spaarbeleg heeft overigens niet aan dit verzoek voldaan, omdat het in strijd is met de regels inzake de privacy. Door het handelen van de tussenpersoon is zeer onzorgvuldig omgegaan met privé gegevens van klager en is klager benadeeld. Klager, die in gemeenschap van goederen was gehuwd, stelt daarbij dat hij thans genoodzaakt is de helft van de waarde van de polis aan de vrouw uit te keren.

2003/09 Le.T

Het standpunt van de tussenpersoon

Er zijn nimmer gegevens aan derden verstrekt. Toen de advocaat van klager en de advocaat van de vrouw gegevens opvroegen, waren partijen nog gehuwd en was de vrouw nog begunstigde van de levensverzekeringen. Klager heeft in zijn fax van 26 april 2001 de tussenpersoon toestemming verleend om antwoord te geven op de door de advocaat van de vrouw gestelde vragen. Onjuist is dat de tussenpersoon aan de advocaat van de vrouw een overzicht van alle lopende verzekeringen heeft verstrekt. De tussenpersoon neemt bij ieder bezoek aan een klant een polisoverzicht met betrekking tot die klant mee. Zo is ook bij een bezoek aan de vrouw een overzicht van hun beider verzekeringen meegenomen, omdat moest worden besproken hoe het daarmee verder zou gaan. Na afloop van dit gesprek heeft de vrouw desgevraagd dit overzicht gekregen.

Klager heeft in een van de eerste gesprekken over de op handen zijnde echtscheiding gezegd dat hij het liefst niets met de vrouw wilde delen en als dit al moest, dan alleen datgene waarvan zij afwist. Klager is er kennelijk vanuit gegaan dat de advocaten zouden voorbijgaan aan verzekeringsgegevens en saldi die klager niet zelf zou opgeven. Klager vindt het niet terecht dat hij nu moet delen met de vrouw en hij geeft de tussenpersoon de schuld daarvan.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van de tussenpersoon heeft klager zijn klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. Klager betwist dat hij in zijn brief van 26 april 2001 de tussenpersoon toestemming heeft gegeven aan de advocaat van de vrouw gegevens te verstrekken. Klager wijst er op dat uit een bij die fax gevoegde kopie van een brief van de advocaat van de vrouw blijkt, dat de vrouw alleen de tegoeden van de spaarrekening bij Spaarbeleg, de spaarloonrekening bij Spaarbeleg en het aan de hypotheek gekoppelde spaartegoed wilde verdelen en dat klager in zijn fax van 26 april 2001 de tussenpersoon alleen verzoekt de waarde van de aan de hypotheek gekoppelde polis aan de advocaat van de vrouw op te geven. Het overzicht dat de tussenpersoon aan de vrouw heeft overhandigd, is een overzicht van verzekeringen ten name van klager; slechts één polis is op naam van de vrouw gesteld. De tussenpersoon had behalve de overdracht van die ene polis niets over de verdeling van de verzekeringen met de vrouw te bespreken.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in de eerste plaats in dat de tussenpersoon aan de vrouw informatie heeft verstrekt, met name over een bepaalde, niet met de hypotheek verbonden levensverzekering, zonder dat klager de tussenpersoon hiervoor toestemming had gegeven. De Raad overweegt hieromtrent het volgende.
2. Uitgangspunt dient te zijn dat een tussenpersoon niet alleen het belang behartigt van de opdrachtgever (de verzekeringnemer), maar ook dat van de gezinsleden van de verzekeringnemer als belanghebbende verzekerden. Een zorgvuldige belangenbehartiging brengt mee dat de tussenpersoon aan zowel de verzekeringnemer als aan de belanghebbenden informatie met betrekking tot die verzekering(en) verstrekt. Dit geldt ook indien zich een situatie voordoet, zoals de onderhavige, waarin de tussenpersoon ervan op de hoogte is gebracht dat om een overzicht van lopende verzekeringen wordt gevraagd in het kader van een echtscheidingsprocedure. Daartoe is toestemming van de verzekeringnemer niet vereist.

2003/09 Le.T

Wat er zij van de (juistheid van de) stelling van klager dat de tussenpersoon de waarde van de levensverzekering heeft verstrekt aan de advocaat van de vrouw, in het licht van vorenstaand uitgangspunt kan niet worden gezegd dat de tussenpersoon de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad door de hiervoor onder 1. bedoelde levensverzekering te vermelden in het overzicht dat hij zowel aan klager als aan de advocaat van de vrouw heeft verstrekt.

3. In het tweede onderdeel van de klacht verwijt klager de tussenpersoon dat hij zonder toestemming van klager het saldo van een rekening bij Spaarbeleg heeft opgevraagd. De tussenpersoon heeft aangevoerd dat klager hem daartoe in de fax van 26 april 2001 had gemachtigd. Voor dit standpunt is steun te vinden in deze fax en de daarbij gevoegde bijlage. Ook in dit opzicht heeft de tussenpersoon de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad, zodat de klacht ook in zoverre ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 20 januari 2003 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)